

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2019 roku

Referendarz Sądowy Adam Cyranik

w Sądzie Rejonowym w Nowym Tomyślu, I Wydziale Cywilnym

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **Gminy Nowy Tomyśl**

przy uczestnictwie nieznanym spadkobierców **Grażyny Konickiej** reprezentowanych

przez kuratora w osobie Tadeusza Konickiego

o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego

p o s t a n o w i a :

- 1.** zezwolić wnioskodawcy Gminie Nowy Tomyśl na złożenie do depozytu sądowego kwoty 136,89 zł (sto trzydzieści sześć złotych i osiemdziesiąt dziewięć groszy) jako świadczenia z tytułu zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego, przyznanego Grażynie Konickiej na mocy decyzji administracyjnej z 14 marca 2019 r. wydanej przez Burmistrza Nowego Tomyśla w sprawie o sygn. akt PiO.3135.235.2019.VII;
- 2.** ustalić, że wypłata powyższej kwoty może nastąpić do rąk spadkobierców Grażyny Konickiej, po wykazaniu praw do spadku;
- 3.** zarządzić publiczne ogłoszenie o wskazanym wyżej zezwoleniu, w budynku Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu, w Urzędzie Gminy Miejskiej Nowy Tomyśl oraz na stronie internetowej Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu, na okres 1 miesiąca, wzywając spadkobierców wierzyciela do zgłoszenia się w celu odbioru depozytu - w terminie 3 lat, pod rygorem jego przejścia na rzecz Skarbu Państwa;
- 4.** przyznać Tadeuszowi Konickiemu kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji kuratora dla nieznanym uczestników – spadkobierców Grażyny Konickiej i wypłacić ją z zaliczki uiszczonej przez wnioskodawcę;
- 5.** koszty postępowania ustalić na kwotę 220 zł.

Referendarz Sądowy Adam Cyranik

Zasadnicze powody rozstrzygnięcia

Na wstępie należy zaznaczyć, iż kwestię złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego reguluje przepis o charakterze materialno – prawnym art. 467 k.c., natomiast kwestię procesową art. 692-693²² k.p.c.

W postępowaniu o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego sąd nie bada prawdziwości twierdzeń podnoszonych przez dłużnika, ograniczając się do oceny, czy według przytoczonych okoliczności złożenie do depozytu jest prawnie uzasadnione (art. 693¹ k.p.c.). Tym samym Sąd nie prowadzi w tym zakresie postępowania dowodowego.

Złożenie przedmiotu do depozytu sądowego jest możliwe m.in. wówczas gdy dłużnik, wskutek okoliczności za które nie ponosi odpowiedzialności, nie wie kto jest wierzycielem albo nie zna miejsca zamieszkania lub siedziby wierzyciela, wierzyciel nie ma pełnej zdolności do czynności prawnych ani przedstawiciela uprawnionego do przyjęcia świadczenia, bądź też jeżeli powstał spór kto jest wierzycielem lub też gdy z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione (art. 467 k.c.).

Sytuacja taka ma miejsce w niniejszej sprawie. Jak wynika bowiem z twierdzeń wniosku, przyczyną która uniemożliwia spełnienie świadczenia jest fakt, że osoba będąca stroną postępowania administracyjnego uprawniona do odbioru należnego zwrotu podatku nie żyje i obecnie nie są znani jej spadkobiercy. Przytoczone przez wnioskodawcę okoliczności w pełni wyczerpują zatem dyspozycję art. 467 pkt. 1 k.c., a tym samym wniosek jest uzasadniony. W tym stanie rzeczy Referendarz Sądowy orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

W punkcie drugim orzeczenia Referendarz Sądowy zarządził publiczne ogłoszenie o wskazanym wyżej zezwoleniu, w budynku Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu, w Urzędzie Gminy Miejskiej Nowy Tomyśl oraz na stronie internetowej Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu, na okres 6 miesięcy, wzywając spadkobierców wierzycielki do zgłoszenia się w celu odbioru depozytu - w terminie 3 lat, pod rygorem jego przejścia na rzecz Skarbu Państwa. Zważyć bowiem należy, iż w myśl art. 693³ § 1 k.p.c. jeżeli wierzyciel lub jego miejsce zamieszkania nie są znane, o zezwoleniu na

złożenie do depozytu sądowego sąd ogłosi publicznie w budynku sądowym oraz lokalu organu gminy. Ponadto sąd zarządza umieszczenie ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim lub podaje je w inny sposób do wiadomości publicznej; może je również ogłosić w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Jeżeli wierzyciel lub jego miejsce zamieszkania nie jest znane, sąd ustanawia kuratora (art. 693³ § 3 k.p.c.). Zgodnie natomiast z art. 4 ust. 2 ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów z dnia 18 października 2006 roku (Dz.U. Nr 208, poz. 1537 ze zm.) termin do odbioru depozytu wynosi 3 lata od dnia doręczenia wezwania do odbioru uprawnionemu lub wezwania, o którym mowa w art. 6 ust. 5. Drugi z przywołanych przepisów stanowi zaś, iż w przypadku braku możliwości doręczenia wezwania do odbioru depozytu lub nieustalenia uprawnionego, przechowujący depozyt jest obowiązany dokonać wezwania poprzez jego wywieszenie na tablicy informacyjnej w swojej siedzibie na okres 6 miesięcy. Jeżeli szacunkowa wartość depozytu przekracza kwotę 5 000 zł, przechowujący depozyt zamieszcza również ogłoszenie w dzienniku poczytnym w danej miejscowości lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Upływ wskazanego wyżej terminu skutkuje likwidacją niepodjętego depozytu z mocy prawa (art. 4 ust 1 ustawy). Z chwilą likwidacji niepodjętego depozytu na Skarb Państwa przechodzą wszelkie korzyści i ciężary, jakie przyniósł od dnia, w którym znalazł się w dyspozycji przechowującego depozyt (art. 5 ust 1 ustawy).

Mając na uwadze treść powyższych regulacji oraz fakt, iż w realiach niniejszej sprawy brak jest potrzeby umieszczenia ogłoszenia o wydaniu powyższego zezwolenia w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim czy też w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, orzeczono jak w punkcie 3 sentencji.

Obecnie wierzyciel nie jest znany, zatem Referendarz Sądowy z urzędu ustanowił kuratora zgodnie z dyspozycją normy prawnej wyrażonej w art. 693³ § 3 k.p.c.

W punkcie czwartym orzeczenia, Referendarz Sądowy przyznał kuratorowi Tadeuszowi Konickiemu należne mu wynagrodzenie, kierując się treścią § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2018 roku, poz. 536) w zw. z § 8 ust. 1 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015

roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265). Tym samym przyznano kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 60 zł.

Jeśli idzie o koszty postępowania to wskazać należy, że zgodnie z art. 693(16) k.p.c. na żądanie dłużnika zgłoszone przed wydaniem przez sąd postanowienia o wydaniu depozytu sąd przyzna mu od wierzyciela zwrotu kosztów postępowania. W postanowieniu zatem o złożeniu przedmiotu świadczenia do depozytu sąd nie orzeka o kosztach. Na tym etapie postępowania znajduje zastosowanie zasada określona w art. 520 § 1, co oznacza, że dłużnik ponosi koszty związane z jego udziałem w sprawie. Dopiero w sprawie o wydanie depozytu sąd/referendarz sądowy – na żądanie dłużnika zgłoszone przed wydaniem postanowienia – przyzna mu od wierzyciela zwrot kosztów postępowania.

Mając powyższe na uwadze Referendarz Sądowy ustalił koszty niniejszego postępowania, a o ich przyznaniu postanowi na etapie wydania postanowienia w przedmiocie wyrażenia zgody na wydanie przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego. Koszty niniejszego postępowania Referendarz Sądowy ustalił na kwotę 220 zł, na którą składają się : opłata sądowa od wniosku o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego w wysokości 100,00 zł, wynagrodzenie kuratora w wysokości 60,00 zł, oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 60,00 zł.

Referendarz Sądowy Adam Cyranik